

[Viggo Hansen.]

Der var et andet Spørgsmaal, som jeg egentlig havde tænkt at berøre, men forleden Dag gik det mig, som det gaar saa mange, at der er en anden, der tager Brødet ud af Munden paa en, og det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen tog det i dette Tilfælde ud af Munden paa mig. Det var Spørgsmaalet om disse 2 Kroners Jagtkort. Den højtærede Landbrugsminister besvarede det ærede Medlem Hr. N. P. Jensens Forespørgsel med, at Ministeren i en nær Fremtid vilde tage Jagtloven op til Revision, og dette kan kun glæde mig og mange andre. Jeg haaber da, at den højtærede Landbrugsminister vil tage under Overvejelse og søge gennemført en Ophevelse af denne ikke særlig yndede Skat af 2 Kr., som man maa yde den stedlige Sognefoged; det er jo egentlig en Tribut, som vi maa give for at udøve Jagt paa egen Grund, enten det nu er Have eller Mark, og det glæder mig, at den højtærede Landbrugsminister stiller sig velvilligt; jeg ved, at en saadan Ændring vil blive meget vel modtaget blandt Jægere og ogsaa andre.

Endelig vil jeg gerne give det ærede Medlem Hr. Pinstrup min Tilslutning til en Del af det, han sagde i sin Tale i Eftermiddags. Uden at jeg i mindste Maade skal underkende Lægevidenskaben, maa jeg dog sige, at jeg for mit Vedkommende kunde fremdrage mange Eksempler paa, at de saakaldte „kloge“ Mænd og Kvinder med de særlige medfødte Evner, de har — det er jo medfødte Evner, de er i Besiddelse af —, i mange Tilfælde utvivlsomt har været til meget stor Hjælp for lidende Medmennesker i Samfundet. At de gamle Lovbestemmelser ganske simpelt efterhaanden maa forsvinde, synes jeg er en selvfølgelig Ting.

H. P. Hansen: Jeg ønsker, inden denne Forhandling slutter, at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister for offentlige Arbejder vedrørende Postlokalerne i Slagelse. Da Finanslovforslaget i 1919 blev forelagt, var der opført 75 000 Kr. som første Bevilling til et nyt Posthus i Slagelse, og i Bemærkningerne var der anført, at Lokalerne der var ganske utilstrækkelige. Dette var fuldstændig rigtigt, men mellem første og tredje Behandling blev der mellem Ministeriet og Ejerne af den Ejendom, hvori Lokalerne findes, optaget Forhandling med det Resultat, at Lejemaalet blev forlænget til 1930 mod en Forhøjelse af Lejeafgiften, og saaledes at de daværende Lokaler skulde udvides en Del.

Siden den Tid er der intet foretaget, og hvis man i 1919 kunde sige, at Lokalerne var ganske utilstrækkelige, kan det med langt større Ret siges nu. Det forekommer mig, at Lokaleforholdene for Postvæsenet i Slagelse i Almindelighed er daarlige, men den Del af Lokalerne, der benyttes af Publikum, er ganske utilstrækkelig. Jeg ved da ogsaa, at den højtærede Minister har overvejet at foreslaa en Bevilling til Opførelse af et nyt Posthus, og dette vilde ogsaa være rimeligt, i Særdeleshed da man efter Vedtagelsen af Loven om Postvæsenets og Telegrafvæsenets Sammenlægning gik ud fra, at de to Etater skulde have Lokaler i samme Bygning.

Imidlertid findes der paa det Forslag, der nu foreligger til Behandling, ikke nogen Bevilling til et nyt Posthus, og meget kunde derfor tyde paa, at den højtærede Minister mener, at det fremdeles kan gaa paa den samme mindre gode Maade som nu. Jeg vilde imidlertid tro, at naar der ikke er opført nogen Bevilling, skyldes det, at man ikke er færdig med sine Overvejelser, og jeg henstiller derfor meget indtrængende til den højtærede Minister at søge Arbejdet fremmet, saaledes at der inden Finanslovens Vedtagelse ved tredje Behandling kan være opført det nødvendige Beløb til en ny Postbygning, saa at denne kan staa færdig i 1930.

Der har under Finanslovens Behandling fra en enkelt Side, jeg tror, det var det ærede Medlem Fru Elna Munch, været udtalt Ønske om, at Rigsdagens Forhandlinger kunde udsendes pr. Radio. Jeg skal i den Anledning oplyse, at Præsidiets for et Aar siden behandlede dette Spørgsmaal og sendte en Forespørgsel til Radioraadet, om der var Mulighed for, at Forhandlingerne kunde udsendes gennem Radio. Radioraadet stillede sig ikke afvisende, men meddelte mig, at man om Onsdagen udsendte Programmet for den følgende Uge, og at man derfor i Regelen inden Onsdag maatte have Oplysning om, paa hvilke Tider man ønskede disse Forhandlinger udsendt.

Det lader sig nu ikke saa let gøre, thi selv om vi i Almindelighed slutter her Kl. 4 om Eftermiddagen, hænder det jo ved enkelte Lejligheder, at Mødet fortsættes længere, og det lader sig nu en Gang ikke saaledes fastlægge, saa man kan sige, at hver Dag sluttet der paa en bestemt Tid. Jeg tror ikke, det vilde vinde almindelig Tilslutning hos Medlemmerne, om man ordnede det saaledes, at man kunde raade over Radioudsendelsen fra Kl. 1 til 4, medens de Medlemmer, der kom efter Kl. 4, ikke